

føre Sagen igennem, end den er under de nuværende Forhold eller under Forhold, der udviklede sig saaledes, at Staten kom til at yde større Støtte til disse Hjem, end Tilfældet er nu. I Virkeligheden har Staten ogsaa knæsæt den Opfattelse, for hvilken jeg her gør mig til Talsmand, idet den til Hjemmet i Nyborg gennem en Aarrække dels har ydet aarlige Tilskud, dels et Tilskud til Nybygninger.

I Samlingen 1912—13 henvendte Bestyrelsen for Epileptikerhjemmet sig til Justitsministeriet med Andragende om at faa bevilget 82,000 Kr. til Udvidelse af Hjemmet, idet man med stor Styrke hævdede, at det var uheldigt for de, som man maa huske, yderst ulykkeligt stillede Patienter, at de smaa Drengene skulde dele Lokaler med de større Patienter, der skulde have Undervisning, ligesom det var i højeste Grad uheldigt, at de urolige Patienter — man tænke sig, hvorledes urolige Epileptikere opfører sig — skulde findes i samme Bygning som Skolelokalerne, i det saakaldte Skolehjem. Som jeg før nævned, blev Tanken ogsaa ved den Lejlighed knæsæt af Regeringen, men af finansielle Grunde turde man ikke yde 82,000 Kr., men indskrænkede sig til at give 30,800 Kr., som skulde kunne dække dels Opførelse af et Hjem for smaa Drengene, dels Monteringen af dette. Man stillede imidlertid Bestyrelsen i Udsigt, at Restbeløbet senere skulde komme.

Som Følge af det, der blev stillet i Udsigt, har Bestyrelsen 2 Gange, i Efteraaret 1913 og i Juli 1914, ansøgt Justitsministeriet om at faa Restbeløbet 51,200 Kr. bevilget, men har hver Gang faaet Afslag. Jeg skal ikke forsøge paa her at spille sagkyndig og skal derfor med Hensyn til Hjemmets Virksomhed indskrænke mig til at fremsætte forskellige Oplysninger, for det første, at den Bestyrelse, som saa indtrængende har kastet sig i Brechen for det nævnte Krav, bestaar af ansete Mænd, jeg skal i Flæng nævne: Biskop Balslev, Overlæge Hallager samt selvfølgelig Hjemmets Leder, Læge Langkilde, og dets energiske Kasserer, Arkitekt Colding. Disse Mænd har med største Styrke hævded den Opfattelse, at det er nødvendigt at faa et Hjem, i hvilket de urolige Patienter kan optages, saaledes at de ikke forstyrrer Kuren, Plejen og Undervisningen i det saakaldte Skolehjem. Jeg skal endvidere henvise til, at Sundhedsstyrelsen, der nøje fører Indseende med Hjemmets Virksomhed, saa vidt mig bekendt, paa det mest indtrængende har anbefalet

Andragendet. Jeg skal endvidere henvise til, at Borgmester Lehmann for Københavns Kommune ud fra denne Kommunes Forudsætninger har undersøgt Hjemmet og, saa vidt jeg ved, fundet det i høj Grad tilfredsstillende. Jeg skal endvidere henvise til de Udtalelser, jeg før kortelig berørte, af det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen), der indtrængende har anbefalet, at Justitsministeriet, altsaa Staten, yder et større Tilskud til Epileptikerhjemmet i Nyborg, end Tilfældet hidtil har været. Og jeg skal sluttelig anføre, at jeg tror, at Sagen i Virkeligheden har Justitsministerens allervarmeste Interesse. Afslagene, der er kommet paa de 2 sidste Andragender, skyldes, saa vidt jeg har forstaaet det, udelukkende finansielle Hensyn, altsaa den blaa Blyant, der anvendes af Finansministeren, og som vi adskillige Gange har hørt omtale under denne Debat.

Naar jeg nu trods Afslagene rører ved Sagen, sker det som Følge af, at vi fra Regeringen ved, at den paa Grund af Krigssituationen ser det som en Opgave for Staten at søge at holde Arbejder i Gang, der i nogen Grad kan afhjælpe den Arbejdsløshed, der findes. Vi ved, at Regeringen ud fra denne Betragtning har søgt nye Bevillinger til at fremme Opgaver, der ellers først kunde komme til at se en Løsning i Møde paa et senere Tidspunkt. Jeg skal nævne, at der ogsaa under Justitsministeriet er forskellige Opgaver, der ellers vilde være blevet skudt ud, men som nu er trukne frem til Løsning netop til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Jeg haaber, at der under disse Omstændigheder maa være Mulighed for, at den højtærede Justitsminister ogsaa vil tage denne Opgave op til fornyet Overvejelse og imødekomme de Ønsker, for hvilke jeg her er Talsmand, hvilket altsaa vilde medføre, at man ogsaa paa den Landsdel, som jeg repræsenterer, vilde have Mulighed for at bidrage til Formindskelse af Arbejdsløsheden.

Jeg ønsker endnu at tilføje, at det er mig bekendt, at Bestyrelsen, der altsaa oprindelig har bedt om 51,200 Kr., som Følge af de finansielle Vanskeligheder, der maatte være til Stede, er villig til at søge at løse Opgaven, selv om dens øjeblikkelige Fordring nedsættes ganske betydeligt, f. Eks. til det halve, hvis Bestyrelsen for øvrigt tør regne med, at den fremdeles har Regeringens Støtte til Løsning af sin Opgave, saaledes at den, hvis det lykkes den nu andetsteds at skaffe det ud over Halvdelen manglende Beløb og dermed at